

Havneskrædderen giver den med vers og viser

*T e k s t :
Christian Rye*

Foto: Lars Juul

På mandag fylder Frode Jensen 85 år.

Og hvem er så denne har Jensen? Er det en, man kender?

Mange horsensianer gør - ikke mindst når de får at vide, at Frode Jensen er identisk med »Havneskrædderen«.

Det skulle ikke være svært at gætte, hvilken profession, Frode Jensen har, eller hvor hans forretning i sin tid lå. Men uden at undervurdere den manufakturforretning, som Frode Jensen og hans kone i mange år drev på hjørnet af Ole Worms Gade og Havnen, blev Frode Jensen nok mest kendt for sine skrivelser i Horsens Folkeblad under synonymet »Havneskrædderen«.

Det var ugentlige vers skrevet over aktuelle begivenheder, og det var en række artikler om stort og småt i hverdagen. Frode Jensen kunne simpelthen ikke lade være med at skrive, og han er stadig »leverandør« til Horsens Folkeblad.

Hans samling af scrapbøger med egne værker er ikke helt lille. Mange af de aktuelle vers, Frode Jensen skrev til Folkebladet, blev også brugt i den meget populære radioudsendelse »Vers og viser fra aviser«, som eksisterede i 60'erne.

Kniber med tiden

- Det med skrivelser har jeg altid haft lyst til, men det kneb ofte med tiden, siger Frode Jensen. Min kone og jeg var alene om at passe forretningen på havnen, så først om aftenen var der tid til at beskæftige sig med den hobby.

- Det startede egentlig, da jeg som ung arbejdede i en manufakturforretning i Roskilde. Jeg var medlem af roklubben, og om aftenen roede vi ud på fjorden. En aften, da vi lidt sent roede hjem, tog vi os god tid, og nogle af kammeraterne begyndte at synge. De var virkelig gode sangere, og det var en betagende aften. Det var fuldstændig stille vejr, og bort set fra den dejlige sang kunne man kun høre lidt bølgeskulp og ændernes stille rapen.

- Jeg gik et par dage og »fordøjede« denne betagende oplevelse, og så begyndte jeg at fælde mine indtryk ned på papiret. Det så en af mine kammerater på pensionatet, og han spurgte, hvad det var, jeg skrev. Jeg fortalte ham det, og han spurgte mig, om han måtte låne det. Han var journalist på en af Roskilde-aviserne, og han fik min artikel optrykt.

På næsten samme måde gik

det til, at Frode Jensen blev »huspoet« på Horsens Folkeblad. Han fik en dag i sin forretning på havnen besøg af et par lokale journalister på et tidspunkt, hvor han udnyttede en lille pause i den daglige dont til at skrive et vers, som fik titlen »Det søde liv«.

Endnu engang blev Frode Jensen opfordret til at låne sit skrivelseri ud til en journalist, og dermed var grunden lagt til et mangeårigt samarbejde med Folkebladet. Hver fredag havde »Havneskrædderen« sine aktuelle og ofte satiriske vers i avisen, og som sagt blev det også til en lang række artikler, hvor Frode Jensen skrev om oplevelser fra »gamle dage« eller om aktuelle ting og oplevelser - som f.eks. da Frode Jensen i 60'erne i bogstaveligste forstand stiftede bekendtskab med den nøgne og skindbarlige sandhed i Frøstruplejren i Thy.

Sprogkyndig

Frode Jensen kom som lille dreng til Horsens, og han tog realeksamen fra Borgerskolen i 1922. De var 13 i klassen, men i dag er Frode Jensen den eneste, der er tilbage. Han blev udlært i manufaktur i Horsens, og efter soldatertiden fik han arbejde i Lemvig og derefter i Roskilde, hvor han var i fire år.

- Så kom jeg i 1934 til København, hvor Regent på Vesterbro søgte en mand, fortæller Frode Jensen. Jeg henvendte mig i forretningen og sagde, at jeg var interesseret i stillingen. »Hvad med sprog. Vi har mange udenlandske kunder?« spurgte chefen. »Hvor mange sprog drejer det sig om«, spurgte jeg. »I alle tilfælde tysk og engelsk«, var svaret. »Ork, det er ikke noget problem«, svarede jeg frejdigt, og så fik jeg jobbet.

- Jeg må indrømme, at mine sprogkundskaber ikke var så forfærdelig store, men det gik nu meget godt, og det gik også godt med at tale med de udenlandske kunder, jeg senere fik i forretningen i Horsens. På grund af vores beliggenhed på havnen, var en del af kunderne søens folk, og jeg fik mange gode venner, som kom tilbage, når de anløb Horsens.

Spillede til dans

- I de år, jeg var i København - jeg var i øvrigt også ansat i en forretning på Christianshavn - supplerede jeg indtægten med at tage ud og spille. Vi var fem amatører, der havde et orkester, som spillede til dans rundt omkring i foreninger. Vi var måske ikke så dygtige, men vi spillede højt.

- Engang, hvor vi spillede til bal i en sportsklub havde den klub engageret skuespillerinde Olga Svendsen til at underholde med sang. Hun kom hen til mig og stak nogle noder i hånden på mig og sagde: »Dem kender De nok« - underforstået at jeg skulle ak-

mærket, men jeg var så nervøs, at tænderne klappede, og sveden sprang på panden. Som tak fik jeg en cigar af Olga Svendsen. Jeg gemte den, men den knækkede ret hurtigt.

- En anden gang spillede vi til bal i en forening, hvor nogle ubudne gæster trængte ind. Det resulterede i et gevaldigt slagsmål, hvor stole og borde fløj gennem lokalet. Vores orkesterleder udbød: »Vi spiller Alte Kammeraten, så bliver der mere bund i slagene«. Til sidst ryddede politiet salen, og vi fik ikke en øre for engagementet.

Måtte starte fra bunden

Frode Jensen og hans kone kom til Horsens i 1938. Frode Jensen havde hørt, at der var en lille forretning på havnen til salg.

- Vi kom billigt til den, men omsætningen var også meget lille, siger Frode Jensen. Det var stort set som at starte fra bunden, og det blev ikke lettere af, at krigen kom, og det var

næsten umuligt at få varer. Man fik en tildeling efter, hvor stor omsætningen havde været de forgående år, og da forretningen stort set havde ligget stille, fik vi næsten ingen tildeling. Jeg havde dog gode venner i København, og de hjalp mig med at skaffe de varer, vi skulle bruge.

- Vi fik faktisk oparbejdet en god butik, men det var hårdt arbejde. Sommerferie var noget, andre havde. For vores vedkommende blev det til et par timer i en liggestol i gården. Men det var også dejlige år. Som sagt var mange af vore kunder søens folk. Især i de første år. Senere fik vi mange oplandskunder og også mange kunder fra byen. Især var der mange sejlsportsfolk, der handlede hos os, fordi vi havde det gode solide olieregntøj.

Mange horsensianere kender også Frode Jensen som medlem af det daværende Horsens Borgerlige Alestanger-Sangerlaug, hvis medlemmer i øvrigt betalte 1 øre i års-kontingent. Det var fem-seks spasmagere, der reiste Jylland og Fyn rundt

Storm P.-figurer og underholdt. Frode Jensen var pianist, og tekstforfatter for landet.

Lukkede forretningen

I 1974 lukkede Frode Jensen forretningen på Havnen. Men hans aktive liv fortsatte bl.a. som korrekturlæser på Horsens Folkeblad, og den dag i dag er han stadig en helt speciel kritisk avislæser. I øvrigt kommer han stadig med bidrag til avisen, idet han bidrager med nyheder om ind- og udgæede skibe i havnen.

- Det er dejligt stadig at have kontakt både med havnen og med Folkebladet, siger Frode Jensen. I øvrigt kan jeg slet ikke forstå, at tiden sådan iler, men heldigvis føler jeg mig ikke gammel.

Sidstnævnte understreges af, at Frode Jensen nu er begyndt at lære matematik - presset af sin svigersøn. Han indrømmer, at matematik var hans ringeste fag i skolen. Men det er aldrig for sent at lære noget nyt.

Frode Jensens samling af scrapbøger er ikke helt lille.